

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 24ης Φεβρουαρίου 1995 *

Στην υπόθεση T-2/95 R,

Industrie des poudres sphériques, εταιρία γαλλικού δικαίου, με έδρα το Annemasse (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τη Chantal Momège, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alex Schmitt, 62, avenue Guillaume,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους Ramon Torrent και Jorge Monteiro, επικουρούμενους από τον Philip Bentley, barrister of Lincoln's Inn, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Bruno Eynard, διευθυντή της Διευθύνσεως Νομικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως, έναντι της προσφεύγουσας, του κανονισμού (ΕΚ) 2557/94 του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1994,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσίας (ΕΕ L 270, σ. 27),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 18 Σεπτεμβρίου 1989, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2808/89, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Σοβιετικής Ένωσης και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται στις εισαγωγές αυτές (ΕΕ L 271, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2808/89). Ο εν λόγω κανονισμός προέβλεπε δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 21,8 % επί των εισαγωγών μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και ύψους 22 % επί των εισαγωγών του ίδιου προϊόντος καταγωγής Σοβιετικής Ενώσεως.
- 2 Κατά του κανονισμού 2808/89 η προσφεύγουσα, η οποία ασκούσε τότε τις δραστηριότητές της υπό την επωνυμία Extramet Industrie SA, άσκησε προσφυγή ακυρώσεως και υπέβαλε αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Η τελευταία αυτή αίτηση απορρίφθηκε με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης

Φεβρουαρίου 1990, C-358/89 R, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1990, σ. I-431), με την αιτιολογία ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να αποδείξει ότι επίκειτο ο κίνδυνος να μη μπορέσει να επιβιώσει μετά την επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ.

- 3 Η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η Extramet Industrie κηρύχθηκε παραδεκτή με απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2501). Με απόφαση της 11ης Ιουνίου 1992, το Δικαστήριο ακύρωσε τον κανονισμό 2808/89 (C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-3813). Το Δικαστήριο έκρινε ότι τα κοινοτικά όργανα δεν είχαν εξετάσει το ζήτημα αν η Pechiney Électrometallurgie SA (στο εξής: Pechiney), μοναδικός κοινοτικός παραγωγός του προϊόντος το οποίο αφορά ο εν λόγω κανονισμός, είχε συμβάλει και η ίδια, με την άρνησή της να προβεί σε πωλήσεις, στην πρόκληση της ζημίας που υπέστη, ούτε είχαν αποδείξει ότι η ζημία δεν οφειλετο σε παράγοντες ξένους προς το ντάμπινγκ, όπως εκείνοι τους οποίους επικαλέστηκε η προσφεύγουσα.
- 4 Αφού έλαβε από την Pechiney νέες πληροφορίες, η Επιτροπή προέβη εκ νέου σε έρευνα και εξέδωσε, στις 21 Απριλίου 1994, τον κανονισμό (ΕΚ) 892/94, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσίας (ΕΕ L 104, σ. 5, στο εξής: κανονισμός 892/94). Ο επιβληθείς δασμός ανερχόταν σε 2 074 ECU ανά τόνο για το μεταλλικό ασβέστιο καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και σε 2 120 ECU ανά τόνο για το μεταλλικό ασβέστιο καταγωγής Ρωσίας. Στις 19 Νοεμβρίου 1994, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2557/94, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσίας (ΕΕ L 270, σ. 27, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Ο δασμός διατηρήθηκε στο ίδιο ύψος με εκείνον ο οποίος είχε επιβληθεί με τον κανονισμό 892/94.
- 5 Από τις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η δραστηριότητα της προσφεύγουσας συνίσταται, ιδίως, στη μετατροπή του μεταλλικού ασβεστίου σε κόκκους. Λόγω της ιδιαιτερότητας της χρησιμοποιούμενης για τη μετατροπή μεθόδου, η οποία συνεπάγεται ορισμένες απαιτήσεις σχετικά με την περιεκτικότητα σε οξυγόνο του χρησιμοποιούμενου μεταλλικού ασβεστίου, η προσφεύγουσα αντιμετωπίζει τεχνικές δυσχέρειες στη χρησιμο-

ποίηση του παραγόμενου από την Réchiney προϊόντος με τη μορφή υπό την οποία είναι τώρα διαθέσιμο. Ωστόσο, πάντοτε κατά τις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού, ενόψει των προσπαθειών του εν λόγω κοινοτικού παραγωγού και των επενδύσεων στις οποίες προέβη, από την περίσταση αυτή δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο εν λόγω παραγωγός είναι ο ίδιος υπεύθυνος για τη ζημία την οποία υπέστη, όπως ισχυρίστηκε η προσφεύγουσα. Τέλος, στις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζεται ότι η Επιτροπή θα τον επανεξετάσει «εντός προθεσμίας έξι μηνών από της ενάρξεως εφαρμογής του εφόσον αυτό αιτιολογείται από τις συνθήκες ανταγωνισμού στον εν λόγω τομέα. Ειδικά, η επανεξέταση γίνεται ένα έτος μετά την έναρξη εφαρμογής».

- 6 Θεωρώντας ότι η άρνηση της Réchiney να την προμηθεύει με προϊόν σύμφωνο προς τις ανάγκες της αποτελεί κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως, υπό την έννοια του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ, η προσφεύγουσα υπέβαλε καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής στις 12 Ιουλίου 1994.

Διαδικασία

- 7 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιανουαρίου 1995, η προσφεύγουσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή ζητώντας, κυρίως, να ακυρωθεί ο προσβαλλόμενος κανονισμός ή, επικουρικώς, να γίνει δεκτό ότι δεν τη δεσμεύει.
- 8 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημερομηνία, η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 185 της Συνθήκης ΕΚ, την παρούσα αίτηση αναστολής εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού καθόσον την αφορά.
- 9 Το Συμβούλιο υπέβαλε τις παρατηρήσεις του επί της παρούσας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων στις 18 Ιανουαρίου 1995. Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές παρατηρήσεις τους στις 30 Ιανουαρίου 1995. Κατά την ακρόαση, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου τους κάλεσε να αρχίσουν διαπραγματεύσεις με σκοπό να καταλήξουν, εντός πέντε ημερών, σε συμφωνία ικανή να θέσει τέλος στη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί. Μετά την εκπνοή της προ-

θεσμίας αυτής, οι διάδικοι γνωστοποίησαν ότι οι διαπραγματεύσεις δεν κατέληξαν σε τέτοια συμφωνία. Εντός της ταχθείσας από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου προθεσμίας, το Συμβούλιο κατέβαλε, την 1η Φεβρουαρίου 1995, τις παρατηρήσεις του επί των εγγράφων τα οποία κατέθεσε στη δικογραφία η προσφεύγουσα κατά την ακρόαση, στις οποίες η προσφεύγουσα απάντησε με υπομνήματα κατατεθέντα την 1η και την 3η Φεβρουαρίου 1995, αντίστοιχα.

- 10 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η και τη 13η Φεβρουαρίου 1995, αντίστοιχα, η Réchiney και η Επιτροπή ζήτησαν να τους επιτραπεί να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων υπέρ του Συμβουλίου.

Σκεπτικό

Επί του αιτήματος αναστολής εκτελέσεως

- 11 Δυνάμει του συνδυασμού των διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 4 της απόφασης 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ, του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ, του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), και με την απόφαση 94/149/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994 (ΕΕ L 66, σ. 29), το Πρωτοδικείο, εφόσον κρίνει ότι απαιτείται από τις περιστάσεις, μπορεί να διατάσσει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.
- 12 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου ορίζει ότι οι αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων, περί των οποίων γίνεται μνεία στα άρθρα 185 και 186 της Συνθήκης, πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εν πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Τα ζητούμενα μέτρα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα, υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας (βλ. τις διατάξεις του Προέδρου του

Πρωτοδικείου της 21ης Δεκεμβρίου 1994, T-295/94 R, Buchmann κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1265, σκέψη 9, και T-301/94 R, Laakmann Karton κατά Επιτροπής, σκέψη 10, Συλλογή 1994, σ. II-1279).

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 13 Προς απόδειξη του εκ πρώτης όψεως βασίμου των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους επτά λόγους τους οποίους επικαλείται προς στήριξη της κύριας προσφυγής της. Οι λόγοι αυτοί στηρίζονται, αντιστοίχως, σε παράβαση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), και της αρχής της ασφαλείας δικαίου, καθόσον η Επιτροπή, κατόπιν της ακυρώσεως του κανονισμού 2808/89 με την απόφαση της 11ης Ιουνίου 1992, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, «επανέλαβε την έρευνα»· σε παράβαση των άρθρων 7 και 8 του βασικού κανονισμού, καθώς και σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας· σε παράβαση των άρθρων 4, παράγραφος 4, και 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού, καθώς και σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή συνήγαγε ότι το εισαγόμενο από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και από τη Ρωσία προϊόν και εκείνο το οποίο παράγεται στην Κοινότητα είναι ομοειδή· σε παράβαση του άρθρου 4 του βασικού κανονισμού, καθώς και σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον το Συμβούλιο συνήγαγε ότι η κοινοτική βιομηχανία υπέστη σοβαρή ζημία· σε παράβαση του άρθρου 12 του βασικού κανονισμού, καθώς και σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον το Συμβούλιο συνήγαγε ότι, προς το συμφέρον της Κοινότητας, έπρεπε να ληφθούν οριστικά μέτρα· σε παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης, καθόσον το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωση που είχε να αιτιολογήσει την απόρριψη της καταγγελίας για κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως, την οποία υπέβαλε στην Επιτροπή η προσφεύγουσα· σε κατάχρηση εξουσίας, καθόσον η Επιτροπή συνήργησε στη χρησιμοποίηση μιας διαδικασίας αντιντάμπινγκ σε βάρος του ανταγωνισμού.
- 14 Όσον αφορά την προϋπόθεση του επείγοντος, η προσφεύγουσα, που ισχυρίζεται ότι ο τομέας του ασβεστίου αποτελεί σημαντικό τμήμα του συνόλου των δραστηριοτήτων της, διατείνεται ότι κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία εξαιτίας της επιβολής του καθορισθέντος με τον προσβαλλόμενο κανονισμό δασμού αντιντάμπινγκ. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι, όταν εκδοθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου επί της ουσίας, η καταβολή των δασμών θα την έχει εξαφανίσει από την αγορά.

- 15 Κατά την προσφεύγουσα, ο επιβληθείς δασμός ανέρχεται περίπου στο 70 % της τιμής του προϊόντος, ενώ, αν πρέπει να χρησιμοποιεί το ασβέστιο του κοινοτικού παραγωγού, τούτο θα αυξήσει τις δαπάνες της κατά 77 %. Επιπλέον, η Pêchiney δεν ήταν ως τώρα σε θέση να την προμηθεύσει με προϊόν σύμφωνο προς τις ανάγκες της, παρά τα μέσα τα οποία διαθέτει, αλλά επιχείρησε, αντίθετα, να την αποκλείσει από την αγορά. Για τον λόγο αυτό η προσφεύγουσα δεν διαθέτει καμία άλλη πηγή εφοδιασμού πέραν των Ρώσων και των Κινέζων παραγωγών. Συναφώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι υφίστανται μόνο πέντε παραγωγοί ασβεστίου στον κόσμο, στη δε Κοινότητα βρίσκεται μόνο ένας από αυτούς, η Pêchiney. Προσθέτει, μετά από εξέταση της φύσεως της παραγωγής δύο εταιριών εγκατεστημένων στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και τον Καναδά, αντιστοίχως, ότι η πρώτη δεν θα μπορούσε να καλύψει τις ανάγκες της παρά μόνο μέχρι το ένα έκτο, ενώ θα μεσολαβούσε διάστημα έξι μηνών μεταξύ της παραγγελίας και της εκτελέσεώς της, και ότι η δεύτερη, λαμβανομένης υπόψη της παρούσας εμπορικής της στρατηγικής, δεν είναι σε θέση να την προμηθεύσει με το οικείο προϊόν.
- 16 Επιπλέον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, από της επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ με τον κανονισμό 892/94, έχασε τέσσερις από τους κυριότερους Ευρωπαίους πελάτες της, ήτοι 76 % της ευρωπαϊκής της αγοράς, σε όφελος της Pêchiney, η οποία είναι ο κύριος ανταγωνιστής της για το μεταποιημένο προϊόν, πράγμα το οποίο ενίσχυσε τη δεσπόζουσα θέση της εταιρίας αυτής σε όλες τις αγορές ασβεστίου. Προς αποφυγή της εξαφανίσεώς της από τις αγορές αυτές, επομένως, η προσφεύγουσα έπρεπε να προωθήσει τις εξαγωγές των προϊόντων της σε χώρες εκτός Ευρώπης. Όμως, μακροπρόθεσμα, η προσφεύγουσα είχε χάσει και τις αγορές αυτές, διότι η Pêchiney, με την ισχύ που έχει λόγω της δεσπόζουσας θέσεώς της, ήταν σε θέση να αναπτύξει επιθετική πολιτική στις ως άνω χώρες.
- 17 Η προσφεύγουσα θεωρεί επίσης ότι ο σχετικός με την επανεξέταση όρος που διαλαμβάνεται στις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν εξαφανίζει τον κίνδυνο που περικλείει η εφαρμογή του σε βάρος της. Αφενός, βάσει του όρου αυτού η κίνηση της διαδικασίας επανεξετάσεως επαφίεται αποκλειστικά στη διάθεση της Επιτροπής. Αφετέρου, εφόσον η προσφεύγουσα έχει ήδη απωλέσει, όπως προαναφέρθηκε, μερίδια αγοράς, οι προϋποθέσεις του ανταγωνισμού είχαν ήδη μεταβληθεί ουσιαστικά σε όφελος της Pêchiney τον χρόνο κατά τον οποίο προβλέφθηκε ο εν λόγω όρος.
- 18 Τέλος, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων συνηγορεί υπέρ της χορηγήσεως του μέτρου της αναστολής εκτελέσεως.

Συναφώς, διατείνεται ότι η P  chiney δεν υφίσταται καμία ζημία από τις εισαγωγές ασβεστίου τις οποίες πραγματοποιεί η προσφεύγουσα από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και τη Ρωσία, καθόσον η P  chiney δεν έχει κατορθώσει, μέχρι τώρα, να την προμηθεύει με ομοειδές προϊόν. Κι αν ακόμα υποτεθεί ότι η P  chiney υφίσταται πράγματι ζημία κατά την έννοια του βασικού κανονισμού, η εν λόγω ζημία αφορά λιγότερο από το 30 % των εισαγωγών ρωσικού και κινεζικού ασβεστίου στην Κοινότητα, διότι η προσφεύγουσα πραγματοποιεί μόνη της ποσοστό μεταξύ 62 % και 97 % του συνόλου των εν λόγω εισαγωγών. Επιπλέον, η δραστηριότητα της P  chiney στον εξεταζόμενο τομέα αντιπροσωπεύει μόνο το 0,05 % των δραστηριοτήτων του ομίλου στον οποίο ανήκει η εταιρία αυτή.

- 19 Το Συμβούλιο εκφράζει, καταρχάς, αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό της προσφυγής στην υπόθεση της κύριας δίκης. Κατά την άποψη του Συμβουλίου, αν η προσφυγή αυτή κριθεί παραδεκτή, τούτο θα έθιγε τη συνοχή του κοινοτικού νομικού συστήματος. Αν θεωρηθεί παραδεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας προς ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού αποκλειστικά καθόσον την αφορά, οι άλλοι εισαγωγείς θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να καταστρατηγήσουν την επιβολή δασμών αγοράζοντας το προϊόν εισάγει η ίδια. Αντιθέτως, αν κριθεί παραδεκτό το αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού στο σύνολό του, τούτο θα μπορούσε να οδηγήσει εσφαλμένα σε ακύρωση μέτρου γενικής ισχύος κατόπιν αιτήματος ιδιώτου, τον οποίο το μέτρο αυτό αφορά μόνο λόγω της αντικειμενικής ιδιότητάς του ως εισαγωγή.
- 20 Απαντώντας στους λόγους που προβάλλει η προσφεύγουσα, το Συμβούλιο ισχυρίζεται, καταρχάς, ότι η προσφεύγουσα περιορίζεται στη γενική μνεία των λόγων τους οποίους επικαλείται με το δικόγραφο της προσφυγής της στην υπόθεση της κύριας δίκης, χωρίς να διευκρινίζει τα στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν, εκ πρώτης όψεως, το ζητούμενο μέτρο. Όσον αφορά τον πρώτο λόγο που προβάλλει η προσφεύγουσα, το Συμβούλιο θεωρεί ότι, εφόσον με την απόφαση της 11ης Ιουλίου 1992, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, ακυρώθηκε ο κανονισμός 2808/89 ως μέτρο με το οποίο περατώθηκε η έρευνα, η εν λόγω έρευνα δεν μπορεί να θεωρηθεί λήξασα. Εξάλλου, μετά τη δημοσίευση της αποφάσεως, η Επιτροπή έλαβε από τον εν λόγω κοινοτικό παραγωγό αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη ντάμπινγκ και ζημίας, βάσει των οποίων είχε την υποχρέωση να επαναλάβει την έρευνα. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο, το Συμβούλιο αντικρούει τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι δεν μπόρεσε να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της. Απαντώντας στον τρίτο, τον τέταρτο και τον πέμπτο λόγο, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι τα περιστατικά που εκθέτει η προσφεύγουσα δεν αρκούν για να θεωρηθεί ότι αποδείχθηκε ότι το Συμβούλιο διέπραξε πρόδηλα σφάλματα. Όσον αφορά τον έκτο λόγο, με τον οποίο η προσφεύγουσα προσάπτει στο Συμβούλιο ότι παρέβη την υποχρέωσή του περί παραθέσεως αιτιολογίας όσον αφορά την

υπόθεση της καταγγελίας της για κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως, το Συμβούλιο θεωρεί ότι τα σχετικά με μια τέτοια κατάχρηση ζητήματα υπάγονται στην αρμοδιότητα της Επιτροπής. Όσον αφορά τον έβδομο λόγο, σχετικά με κατάχρηση εξουσίας, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας δεν στηρίζονται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο.

- 21 Όσον αφορά την προϋπόθεση του επείγοντος, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τον ισχυρισμό της ότι βρίσκεται σε αδυναμία να προμηθευτεί το οικείο προϊόν από τις δύο εταιρίες που είναι εγκατεστημένες στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και τον Καναδά, αντιστοίχως, και ότι εμποδίζεται να προωθήσει τις εξαγωγές της σε χώρες εκτός Ευρώπης. Πάντοτε κατά το Συμβούλιο, δεν αποδείχθηκε η προβαλλόμενη απώλεια πελατών και μεριδίων της αγοράς σε όφελος του κοινοτικού παραγωγού. Επιπλέον, κι αν ακόμα αυτό θεωρεί ως αποδειχθέν, τα στοιχεία αυτά αποτελούν αναγκαίες συνέπειες της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ, όπως και η συνακόλουθη αύξηση του κόστους παραγωγής του ενδιαφερόμενου επιχειρηματία. Η ανάλυση αυτή δεν αποδυναμώνεται από τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας σχετικά με τη φερομένη άρνηση του κοινοτικού παραγωγού να την προμηθεύσει με προϊόντα του, ισχυρισμοί τους οποίους εξάλλου το Συμβούλιο απέρριψε με τις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού. Προς απόδειξη του επείγοντος χαρακτήρα της αιτήσεώς της δεν αρκεί η εκ μέρους της προσφεύγουσας επίκληση αποτελεσμάτων αυτού του είδους, αλλά πρέπει να αποδεικνύεται η πρόκληση ζημίας σε βάρος ειδικά της ίδιας. Όμως, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία γι' αυτό. Τέλος, το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή είναι εκείνη η οποία έχει την αρμοδιότητα για την επιβολή κυρώσεων λόγω ενδεχομένης καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσεως εκ μέρους της Pêchiney, καθώς και για τη λήψη σχετικών προσωρινών μέτρων.

- 22 Όσον αφορά το ζήτημα αν η στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων συνιστά υπέρ της χορηγήσεως της αναστολής εκτελέσεως, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε τη σχετική απόδειξη. Συναφώς, το Συμβούλιο επαναλαμβάνει τις διαπιστώσεις που διαλαμβάνονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, σχετικά με τη ζημία που θα υφίστατο ο κοινοτικός παραγωγός και σχετικά με το συμφέρον της Κοινότητας για τη λήψη μέτρων αντιντάμπινγκ. Εξάλλου, το μικρό ποσοστό το οποίο αντιπροσωπεύει, κατά την προσφεύγουσα, η παραγωγή μεταλλικού ασβεστίου της Pêchiney σε σχέση με το σύνολο των δραστηριοτήτων του ομίλου στον οποίο η εταιρία αυτή υπάγεται, δεν έχει σημασία εν προκειμένω, διότι η ρύθμιση περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ αποσκοπεί στην προστασία των διαφόρων τομέων της παραγωγής.

- 23 Το Συμβούλιο προσθέτει ότι, αν ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θεωρήσει, σε αντίθεση προς την άποψη την οποία υποστηρίζει το Συμβούλιο, ότι πρέπει να ληφθούν προσωρινά μέτρα, τα εν λόγω μέτρα πρέπει να εξαρτηθούν από δύο ουσιαστικές προϋποθέσεις. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι, αφενός, η πρόβλεψη ενός μηχανισμού ο οποίος θα εξασφαλίζει την αποφυγή του ενδεχομένου να μεταπωλεί η προσφεύγουσα, χωρίς μεταποίηση, τα εισαγόμενα από την Κίνα και τη Ρωσία εμπορεύματα και, αφετέρου, η σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως για την καταβολή των δασμών αντιντάμπινγκ σε περίπτωση απορρίψεως της κύριας προσφυγής, καθόσον η εν λόγω εγγύηση είναι ουσιαστικής σημασίας για την ισορροπία των συμφερόντων της προσφεύγουσας και του κοινοτικού παραγωγού.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

- 24 Όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής της κύριας δίκης, η προσφυγή αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί εκ πρώτης όψεως ως προδήλως απαράδεκτη. Το Δικαστήριο, με την προαναφερθείσα απόφαση της 16ης Μαΐου 1991, *Extramet Industrie* κατά Συμβουλίου, έκρινε παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως την οποία άσκησε η προσφεύγουσα κατά του κανονισμού 2808/89. Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο δέχθηκε, αφενός, ότι οι κανονισμοί περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, αν και έχουν όντως κανονιστικό χαρακτήρα, μπορούν υπό ειδικές περιστάσεις να αφορούν ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες. Αφετέρου, έκρινε ότι ο προαναφερθείς κανονισμός αφορά ατομικά την προσφεύγουσα, λόγω στοιχείων που εξειδικεύουν την παρούσα περίπτωση, κατά τρόπον ώστε η προσφεύγουσα να διακρίνεται, έναντι του κανονισμού αυτού, από οποιονδήποτε άλλο επιχειρηματία. Όμως, τα στοιχεία αυτά, τα οποία συνοψίζονται στη σκέψη 17 της προαναφερθείσας αποφάσεως του Δικαστηρίου, δεν έχουν υποστεί, εκ πρώτης όψεως, καμία ουσιαστική μεταβολή από τότε.

- 25 Όσον αφορά το εκ πρώτης όψεως βάσιμο της προσφυγής της κύριας δίκης, πρέπει να γίνει δεκτό, όπως παρατηρεί το Συμβούλιο, ότι η προσφεύγουσα, προς στήριξη του εκ πρώτης όψεως βασίμου των ισχυρισμών της, περιορίστηκε σε μνεία των λόγων τους οποίους προβάλλει με το δικόγραφο της προσφυγής της κύριας δίκης. Ο εκδικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί να εξετάσει με προσοχή το σύνολο των λόγων και των ισχυρισμών που διαλαμβάνονται στο δικόγραφο αυτό, οφείλει όμως να λάβει υπόψη τους ισχυρισμούς τους οποίους η προσφεύγουσα προβάλλει με την αί-

τηση λήψεως προσωρινών μέτρων, καθώς και με τις προφορικές παρατηρήσεις της, προς εξακρίβωση της υπάρξεως στοιχείων ικανών να κλονίσουν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η κοινοτική αρχή (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουλίου 1992, T-29/92 R, SPO κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2161, σκέψη 34).

- 26 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα, με την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων και κατά τη διάρκεια της ακροάσεως, αμφισβήτησε τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν η Επιτροπή και το Συμβούλιο, όσον αφορά τη ζημία, κατά την έννοια του άρθρου 4 του βασικού κανονισμού, και τις αιτίες της. Κατά την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι η Pêchiney δεν ήταν σε θέση να την προμηθεύσει με προϊόν σύμφωνο προς τις ανάγκες της, κακώς έγινε δεκτή η ύπαρξη ζημίας σε βάρος της εταιρίας αυτής. Εν πάση περιπτώσει, η έκταση της εν λόγω ζημίας υπερεκτιμήθηκε. Εξάλλου, η προσφεύγουσα επέμεινε ιδιαίτερα επί του γεγονότος ότι κατά τη γνώμη της η Pêchiney δεν έλαβε τα απαραίτητα μέτρα για να μπορέσει να την προμηθεύσει με το εν λόγω προϊόν, επιδιώκοντας, αντιθέτως, να την αποκλείσει από την αγορά. Η επιχειρηματολογία αυτή, που συνδέεται με τα δύο πρώτα σκέλη του τετάρτου λόγου, ο οποίος προβάλλεται προς στήριξη της προσφυγής της κύριας δίκης, είναι σοβαρή και, επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι στερείται κάθε ερείσματος. Εξάλλου, το Συμβούλιο, απαντώντας στην επιχειρηματολογία αυτή, περιορίστηκε σε επανάληψη των διαπιστώσεων που διαλαμβάνονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό και, κατά την ακρόαση, σε αφηρημένη μνεία της δυνατότητας υπάρξεως τεχνικών ελλείψεων για τις οποίες ευθύνεται η προσφεύγουσα, οι οποίες την εμποδίζουν να χρησιμοποιεί το παραγόμενο από την Pêchiney προϊόν.
- 27 Εν πάση περιπτώσει, η ενδεδειγμένη εξέταση των πραγματικών και νομικών στοιχείων της υποθέσεως, της οποίας πρέπει να τύχει η προαναφερθείσα επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, καθώς και οι άλλοι λόγοι και ισχυρισμοί που διαλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής της κύριας δίκης, υπερβαίνει το πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 28 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξετασθεί η προϋπόθεση περί υπάρξεως επείγοντος, η οποία πρέπει να εκτιμηθεί, βάσει πάγιας νομολογίας, σε συνάρτηση με την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως προς αποφυγή προκλήσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας σε βάρος του διαδίκου ο οποίος ζητεί το προσωρινό μέτρο (βλ. την προαναφερθείσα διάταξη της 14ης Φεβρουαρίου 1990, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, σκέψη 17). Κατά πάγια νομολογία, μια καθαρά οικονομικής φύσεως ζημία δεν μπορεί καταρχήν να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη ή ακόμα και ως δυσχερώς επανορθώσιμη εφόσον μπορεί να τύχει

εκ των υστέρων οικονομικής αντισταθμίσεως (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουλίου 1994, T-185/94 R, Geotronics κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-519, σκέψη 22). Υπό τις συνθήκες αυτές, προς εξακρίβωση του επείγοντος, στο πλαίσιο αιτήσεως με την οποία ζητείται αναστολή εκτελέσεως κανονισμού αντιντάμπινγκ, δεν αρκεί απλώς η επίκληση των συμφυών με τη θέσπιση ενός δασμού αντιντάμπινγκ αποτελεσμάτων, δηλαδή αύξηση της τιμής του πληττομένου από τον δασμό αυτό προϊόντος και ανάλογη μείωση των μεριδίων της κοινοτικής αγοράς. Πράγματι, αντικείμενο ενός δασμού αντιντάμπινγκ είναι, προκειμένου να αντισταθμιστεί το διαπιστωθέν περιθώριο ντάμπινγκ, η αύξηση της τιμής του οικείου προϊόντος (βλ. την διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 1994, C-6/94 R, Descom κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-867, σκέψη 16).

29 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα στοιχεία που προσκομίζει η προσφεύγουσα δεν δικαιολογούν, σε σχέση με τα προαναφερθέντα κριτήρια, στο παρόν στάδιο, τη χορήγηση του ζητούμενου μέτρου της αναστολής εκτελέσεως.

30 Όσον αφορά τον προβαλλόμενο από την προσφεύγουσα κίνδυνο να εξαφανιστεί από την αγορά πριν από την έκδοση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου επί της προσφυγής της κύριας δίκης, η προσφεύγουσα αναγνώρισε, κατά την ακρόαση, ότι πρόκειται για απλή υπόθεση. Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η προσφεύγουσα δέχθηκε επίσης ότι μόνο μέρος της παραγωγής της πλήττεται από τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον προσαλλόμενο κανονισμό, ενώ το υπόλοιπο εισάγεται υπό σύστημα ενεργητικής τελειοποίησης, χωρίς να επιβαρύνεται με τον εν λόγω δασμό.

31 Όσον αφορά την προβαλλόμενη απώλεια πελατών και μεριδίων της αγοράς λόγω της επιβολής του δασμού αντιντάμπινγκ, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η εν λόγω ζημία οφείλεται σε αύξηση της τιμής στην οποία την υποχρεώνει να προβεί η επιβολή του ως άνω δασμού. Επ' αυτού, διευκρίνισε κατά την ακρόαση ότι οι πελάτες της δέχονται, μέχρις ορισμένου ορίου, να καταβάλλουν για το προϊόν που παράγει μεγαλύτερη τιμή σε σχέση με εκείνη στην οποία η Réchiney πωλεί το ανταγωνιστικό προϊόν της, λόγω ποιοτικών πλεονεκτημάτων του πρώτου προϊόντος σε σχέση με το δεύτερο. Ωστόσο, επειδή η τιμή στην οποία υποχρεούται να πωλεί το προϊόν της λόγω του δασμού αντιντάμπινγκ

υπερβαίνει το εν λόγω όριο, οι πελάτες της προτιμούν να αγοράζουν το οικείο προϊόν από την Pêchiney.

32 Όμως, όπως ορθώς παρατήρησε το Συμβούλιο, η επιχειρηματολογία αυτή απο-
τελεί ένδειξη, από την οποία μπορεί να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι η προ-
βαλλόμενη ζημία σχετικά με την απώλεια πελατών και μεριδίων της αγοράς,
δεν είναι ανεπανόρθωτη. Όσον αφορά, πρώτον, τη χρονική περίοδο μέχρι την
ενδεχόμενη κατάργηση του δασμού αντιντάμπινγκ, σε περίπτωση που γίνει
δεκτή η προσφυγή της κύριας δίκης, η προβαλλόμενη ζημία δεν μπορεί παρά
να είναι καθαρά χρηματικής φύσεως, συμφυής προς την επιβολή του δασμού
αυτού, και, κατά συνέπεια, επανορθώσιμη, εφόσον δεν αποδείχθηκε, εκ
πρώτης όψεως, ότι η προσφεύγουσα διατρέχει τον κίνδυνο να εξαφανιστεί από
την αγορά (βλ. ανωτέρω, σκέψη 30). Όσον αφορά, δεύτερον, την περίοδο μετά
την ενδεχόμενη ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, τίποτα δεν εμπο-
δίζει, καταρχήν, την προσφεύγουσα να προβεί σε μείωση των τιμών πωλήσεώς
της, αντίστοιχη προς εκείνη η οποία θα επέλθει στις τιμές του εισαγόμενου
προϊόντος λόγω της καταργήσεως του δασμού αντιντάμπινγκ, έτσι ώστε να
κερδίσει εκ νέου τους πελάτες και τα μερίδια της αγοράς που απώλεσε στο
μεταξύ. Πράγματι, από τα έγγραφα της δικογραφίας και τις συζητήσεις ενώ-
πιον του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή δεν
προέκυψε κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί ότι θα είναι
αδύνατη μια τέτοια επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη της επιβο-
λής των δασμών αντιντάμπινγκ κατάσταση.

33 Από τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι, στο παρόν στάδιο, δεν αποδείχθηκε η
ύπαρξη κινδύνου σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας και, επομένως, ότι δεν
πληρούται η προϋπόθεση υπάρξεως επείγοντος.

34 Εντούτοις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι μια μεταγενέστερη μεταβολή των οικονο-
μικών δεδομένων, ιδίως η χειροτέρευση της καταστάσεως της προσφεύγουσας,
μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την επιβίωσή της πριν από την έκδοση της αποφά-
σεως στην υπόθεση της κύριας δίκης. Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι μια
τέτοια εξέλιξη θα μπορεί να ληφθεί υπόψη, είτε από την Επιτροπή κατά την

επανεξέταση που προβλέπεται από τις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού, είτε από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων επ' ευκαιρία αιτήσεως που μπορεί να υποβληθεί υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 108 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

35 Πρέπει να προστεθεί ότι, κι αν ακόμα θεωρηθεί ότι πληρούνται στο παρόν στάδιο η προϋπόθεση υπάρξεως επείγοντος, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής, εφόσον δεν μπορεί να προβεί σε απαλλαγμένη από αμφιβολίες εκτίμηση του ζητήματος της νομιμότητας του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν μπορεί να χορηγήσει τη ζητούμενη αναστολή παρά μόνο υπό την επιφύλαξη ότι η προσφεύγουσα θα συστήσει εγγύηση καλύπτουσα τα ποσά τα οποία οφείλει κατ' εφαρμογή του κανονισμού αυτού (βλ. την απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1977, 113/77 R και 113/77 R-Int., NTN Τογο κατά Συμβουλίου, Rec. 1977, σ. 1721, σκέψη 9). Όμως, κατά την ακρόαση, εκπρόσωπος της προσφεύγουσας δήλωσε ότι, αν υποχρεωθεί να συστήσει τέτοια εγγύηση, θα πρέπει αναπόφευκτα να συμπεριλάβει στις τιμές της τα σχετικά με τους δασμούς αντιντάμπινγκ ποσά, διότι οφείλει να λάβει υπόψη το ενδεχόμενο μιας εκ των υστέρων εισπράξεως των εν λόγω δασμών. Κατά συνέπεια, το μόνο μέτρο αναστολής το οποίο μπορεί να λάβει ο δικάζων κατά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων δικαστής υπό τις προϋποθέσεις της υπό κρίση υποθέσεως είναι, κατά τα λεγόμενα της ίδιας της προσφεύγουσας, άνευ σημασίας γι' αυτήν, και επομένως το μέτρο αυτό δεν συντρέχει λόγος να διαταχθεί.

36 Κατά τα λοιπά και εν πάση περιπτώσει, πρέπει να σημειωθεί ότι η υποχρέωση της προσφεύγουσας να λάβει υπόψη το ενδεχόμενο της εκ των υστέρων εισπράξεως των δασμών αντιντάμπινγκ δεν εξαρτάται από το αν ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θα διατάξει ή όχι τη σύσταση της κατάλληλης εγγυήσεως, ως προϋπόθεση για τη χορήγηση της αναστολής, αλλά συνδέεται με τον κατ' ανάγκη προσωρινό χαρακτήρα των μέτρων τα οποία ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να λάβει, πράγμα το οποίο εμποδίζει κάθε «οριστική αναστολή» των δασμών, διότι τα μέτρα αυτά δεν μπορούν να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας. Κατά συνέπεια, τα εν λόγω μέτρα δεν μπορούν να άρουν τη χρηματική ζημία που συνεπάγεται για την προσφεύγουσα η ανάγκη να λάβει υπόψη το ενδεχόμενο αυτό. Εξάλλου, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε, με υπόμνημα της 1ης Φεβρουαρίου 1995, ότι η μόνη λύση προς αποκατάσταση της ζημίας της είναι η τροποποίηση του προσβαλλόμενου κανονισμού, υπό την έννοια ότι πρέπει να κηρυχθεί μη εφαρμοστέος έναντί της. Επ' αυτού, αρκεί να λεχθεί ότι κάθε τροποποίηση του προσβαλλόμενου κανονισμού υπάγεται στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου, το

οποίο είναι το κοινοτικό όργανο εκδόσεώς του. Συνεπώς, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί να δεχθεί ένα τέτοιο αίτημα.

- 37 Από τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι η παρούσα αίτηση αναστολής εκτελέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των αιτημάτων των παρεμβάντων διαδικών

- 38 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, παρέλκει να εκδοθεί απόφαση επί των αιτημάτων της Επιτροπής και της Réchiney, οι οποίες ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου, τα αιτήματα του οποίου πρέπει να γίνουν δεκτά με βάση μόνο την επιχειρηματολογία των κυρίων διαδικών.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναστολής εκτελέσεως.

2) Παρέλκει να αποφανθεί επί των αιτημάτων παρεμβάσεως.

3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 24 Φεβρουαρίου 1995.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça